

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. XXII. Quæ in loca Camberio deportata S. Sindon: Taurinum denique
vt venerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

132 DE LINTEIS SEPULCHR. CHRISTI
gerit: linguam nunc explicatam profert, nulla nodi aut
cicatricis apparent vestigia, nec ad mansum ullis ultrà
opus est dactylis: & (ut paucis) quod prius apud ho-
mines desperatum fuerat, presens Dei maximi
summo munere, remedium adeptus fuisse cernitur.
Ab hoc tempore pauca omnino censentur mira-
cula, eaque potius in communi sermone, quam
in scriptis; quæ quia nec valdè illustria sunt, nec
fatis explorata, idcirco omittenda censui.

C A P V T X X I I .

*Quæ in loca Camberio deportata S. Sindon:
Taurinum denique ut venerit.*

SACRAM Sindonem Camberio exportatam
primùm lego anno M.D.III. ad paucos dies, ut
in Sebusianis Philippo Hispaniarum Regi spe-
ctanda præberetur: nec multò post à Claudiâ Du-
cissâ in arcem Billiacam ad triennium, nempe
ad annum vsque M.D.VI. Exinde à Carolo Duce
anno M.D.XXXV. in Subalpinos; apud quos se-
ptem & viginti annos seruata est: ac anno tan-
dem M.D.LXII. postliminiò reuerfa, sed ad sexde-
cim dumtaxat annos; quibus elapsis Augustam
Taurinorum inuecta est. Singula persequor. *Phi-
libertus quoque Secundus* (inquit Pingonius) *Phi-
lippa*

lippi ex priore coniuge Margaritâ Borboniâ filius, cum patri successisset, duxissetq; Margaritam Austriacam, filiam Maximiliani Imperatoris, sororemque Regis Hispaniarum Philippi, hunc ipsum Philippum in arce Pontis Indis, Sebustiani agri, splendidissime excepit anno M.D.III. & spectanda Sindonis ibi (quâ potissimum de causâ venerat) copiam fecit. Demortuo mox Philiberto, Carolus ex secundis nuptiis frater, cum Claudiâ matre rerum potitur. Hac sanctimonia incomparabilis femina, inter pretiosum mundum & iocalia hanc habebat Sindonem, & in Billiacâ arce Beugesij, ubi ad pietatem secesserat, religiosè diu conseruauit; donec anno M.D.VI. Caroli filij Ducis precibus, & patriæ votis, Camberianis populis restituit. Mox alterâ sequenti paginâ, Nec multò post, ait, ingrauescentibus bellis, expulsq; Carolo Duce anno M.D.XXXV. pignus illud reditur & aliquando salutis, ipse secum studiosissimè Vercellas detulit, & quamdiu vixit conseruauit. Eo verò vitâ functo anno M.D.LIII. expilatis à Prorege Carolo Cosseo Brissaco, mense Nouembri Vercellis, nihil tamen Sindoni sinistri contingere potuit: ille siquidem cum asseclis appropinquans, obstupuit, pedem retraxit, hæc inuiolata Sindon Emmanueli Philiberto successoris conseruata est. Posteaquam autem fauente summo Numine pax illuxit anno M.D. LIX. restitutusq; est Emmanuel, du-

*Etâ Margaritâ à Franciâ, Regum filiâ, sorore, amitâ,
 & matre verè Regij Caroli Emmanuelis; Sindonem
 hanc Camberij reportari piè iussit, anno M.D.LXII. Per
 hæc quoque tempora Sindonem Niciæ aliquam-
 diu asseruatam fuisse, minimè dubium est, affir-
 matque Salmeron tunc viuens. Sindon etiam
 munda, inquit, quâ fuit sepeliendus Dominus, &
 inuolendus à Iosepho ab Arimathiâ, quæ etiam ho-
 die Nicææ ostenditur, reliquit integram Christi figu-
 ram, &c. Et Tractatu quadragesimo nono: Hanc
 autem (Sindonem quæ vtramq; corporis faciem
 refert) Dux Sabaudia in ciuitate suâ Ducali, vulgò
 Zamberic, prius habuit; deinde verò propter bella in
 Nicæam Prouincia ciuitatem transtulit; ubi in die
 Sabbati sancti venerabiliter toti populo spectanda
 proponitur. Vt denique Camberio Taurinum Sin-
 don translata sit, autumno anni M. D. LXXVIII. sic
 narrat Pingonius ipso initio sui libri: Laboratum
 est graui pestilentiâ annis superioribus per maiorem
 Italia partem; Mediolano maximè male cessit: peius-
 que timendum fuerat, nisi tot, tantis populis, tanta
 tamque ampla ciuitati fauissent Superi, & à Superis
 demissus Carolus Borromæus tituli S. Prædixis Car-
 dinalis, & regionis Archiepiscopus vigilantissimus,
 opem sedulam tulisset. Is opibus quibus abundat, egen-
 tes leuare, præsentia suâ morbo implicitos confirmare,*

ora-

Tom. 10.
 Tr. 35.

oratione quâ pollet, & re ipsâ languentes passim erigere, diuino etiam cibo reficere, nihil contagionis aut periculi deuitare, nihil humile aut minimum detrectare: quantum animo conniti, officio & labore contendere posset, id omne aquâ omnium & vnâ salutis ratione exponere. Cûmque vetus fama inoleuisset, Camberij Sabaudorum emporio sacrosanctam Sindonem religiosissimè asseruari, ad quam nulli frustra aduersis temporibus confugissent, ille quoque, uti vir eximiè religiosus ac pius, ad ea vota confugit, & eò pedes accedere, supplexq; ibi Numen implorare & venerari proposuit. Quam rem ubi Dux Emmanuel Philibertus intellexit, non modo excipiendi tanti viri, sed etiam minuendi longi itineris, vel iniecto ipsis Transalpinis populis summo spectanda Sindonis desiderio, cogitationem suscepit. Itaque quamprimum Camberio Taurinum aduehi Sindonem, paucis arbitris (quasi aliud agens, uti ferunt tempora) mandat, comitante viro grauissimo Ludouico Millieto Fabricarum Barone, Sabaudi Senatus summo Præside, qui paulo antè ad fœdus Helueticum ferendum solemniter à Duce ascitus fuerat. Tunc fortè Dux in Lucenti castellum, ad primum ab vrbe Taurinâ lapidem secesserat, qui ad se primò allatam Sindonem magnâ cum veneratione prostratus excepit. Hoc Nonis Septembris anni huius seculi LXXVIII. atque ad XVIII. Kalendas Octobres,

bres, Taurinum adducere distulit: quo die Exaltationi Crucis sacro, nihil ad pietatis carimonias prætermis- sum fuit. Multis deinde persequitur celebritatem peregrinationis S. Caroli Borromæi, quam etiam longâ Epistolâ descripsit Franciscus Adornus è Societate I E S V, qui sancto Carolo in eo itinere comes fuit; & retulit Ioannes Tonsus in Vitâ Emmanuelis Philiberti. Afferit porrò Pingonius, Ducem Emmanuelem Philibertum, pluribus literis anno M. D. LXXVIII. ad Camberienfes datis, Sindonem ipsis se restitutum promississe: & fertur, Carolum Emmanuelem Ducem, ac Victorem Amedeum Principem eius filium, idipsum Camberiensibus pollicitos. Sanè queruntur Sabaudi, ex quo diuino illo pignore ac præsidio spoliati sunt, se perpetuis calamitatibus conflictatos: adduntque, Sindonem diuinitùs sibi adiudicatam videri, tum prisco illo muli ad portam Camberiensem consistentis miraculo; tum verò etiam, quòd multò pluribus atque illustrioribus apud se miraculis claruerit, quàm ex quo trans Alpes deuecta est.